



Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
proxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

P. 23. An, & quomodo opinones aliquando Probabiles, possint per
Censuras aut aliter fieri Improbabiles?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

P. XXIII. An, & quomodo opiniones aliquando
Probabiles, possint per Censuras aut aliter
fieri Improbabiles.

DIcendum primò, Prælatos Ecclesiasticos tam Sæculares, quām Regulares posse ob justas causas suis subditis prohibere, ne certas Propositiones doceant, sustineant, aut in praxim externam ducant, etsi non defint alij probati Authores qui doctrinam illam ut probabilem recipiunt.

Quia Prælati respectu suorum subditorum habent jurisdictionem, ut in materia etiam indifferenti ferant leges eorum directioni conducentes, qualis potest esse abstinentia ab usu doctrinæ, quæ prudenter judicatur illis nocitura, etsi ea non sit aliis interdicta.

Dico Secundò, Hujusmodi prohibitio, aut censura, alios præter eorum subditos obligare non potest, quo minus doctrinam ab iis prohibitam doceant, eamque in praxi sequantur.

Quia ista censura aut prohibitio, doctrinæ veritatem non attingit, sed tantum vim habet aliquius præcepti ut alios ab ejus usu coerceat, præceptum verò Prælati ultra ejus sub ditos extendi non potest.

Dico tertio, Eadem ratio est de Censura aliquius Doctoris, aut Academiæ, quæ istius tantum Facultatis Academicos ad obtemperandum obstringit: doctrinam verò per se non reddit improbabilem, sed vim habet privatæ authoritatis, qualem obtinent alij Authores pars dignitatis, & eruditionis, qui de eadem doctrina suum suffragium tulerunt. Hinc sicut Sedes Apostolica

postolica (quæ sola in reliquam Ecclesiam magisterium exercet) aliorum saepe Doctorum sententias damnat aut interdicit, sic ipsas Praelatorum aut Academiarum censuras non raro graviori censurâ castigat, & erroneous esse declarat, ut probant non pauca quæ præsto sunt superiorum temporum exempla.

Et hoc quidem Censurandi munus proprium esse Romano Pontifici, rectè docet Facultas Theologica Academiæ Lovaniensis in Iustificatione suæ Censuræ editæ contra aliquas Propositiones de Prædestinatione, Gratia Christi &c. anno 1588. ubi pag. 6. sic loquitur.

Et Censuræ quidem illi nomen dedimus, non quasi damnationis autoritatem nobis sumentes, quam Sacrosanctæ Apostolicæ Sedis propriam esse non ignoramus, sed Scholasticum tantum ferentes judicium sententiamque nostram dicentes, aut ut verius loquamur, non aliud quam fraternalm correptionem interponentes &c. At quomodo eadem iterum, & quidem sub nomine Censuræ, quamvis mandato Sixti V. pridem irritæ, novis typis quasi rediviva nuper lucem aspexit?

Itaque sciendum est, hoc modo opiniones, quæ aliquibus authoribus vitæ sunt probabiles, aliquando fieri omnino improbables: nempe si constet illas, non ab homine tantum privato, sed ab Ecclesia, vel Pontifice aliquâ Censurâ notatas esse, aut prohibitas omnino doceri, aut in proxim deduci.

Tales sententias in doctrina morali, non ita pridem ab Alexandro VII. & Innocentio XI. ritè proscriptas, ad communem utilitatem & doctrinam hic unâ Decretis subiicio: ut omnino sciatur etiam in Missionibus, ubi occasionses occur-

44 *Pars 3. tract. I. Principia practica.*
occurrent , ab earum usu, & praxi cavendum
esse.

Censeo tamen varias earumdem propositio-
nrum , etiam ante prohibitionem , fuisse im-
probabiles : plurimum enim discrepant non
tantum à Christi-fidelium , sed à Librorum Sa-
cerorum & Patrum sensu; uti cuivis patebit con-
sideranti sedulò illas, cum proæmio Decreti hic
immediatè sequentis.

ALEXANDRI VII.

Decreta duo contra Propositiones 45

Feriâ V. die XXIV. Septemb. M. DC. LXV.
in Congregatione Generali S. Romana & univer-
salis Inquisitionis habitâ in Palatio Apostolia
Montis Quirinalis Coram SS.D N. D. ALEXAN-
DRO divina Providenti: Papa VII. Ac Eminent-
issimis ac Reverendissimis Dominis S. R. E. Car-
dinalibus , Inquisitoribus à S. sede Apostolica speci-
liter deputatis.

S Anctissimus D. N. audivit non sine magno
Animi fui moerore , complures opiniones
Christiana disciplinæ relaxativas , & animarum
perniciem inferentes ; partim antiquatas iterum
fuscitari , partim noviter prodire : & summan-
illam luxuriantium ingeniorum licentiam in-
dies magis excrescere , per quam in rebus ad con-
scientiam pertinentibus modus opinandi irrep-